

Donderdag, 14 maart 2002

1. verzoekt de autoriteiten in Bisjkek alles in het werk te stellen om de spanning te verminderen en een daadwerkelijke politieke dialoog aan te gaan met de oppositie en vertegenwoordigers van alle mensenrechtenorganisaties;
2. verzoekt de Kirgizische autoriteiten alle noodzakelijke maatregelen te nemen om de lichamelijke en psychische integriteit van Beknazarov te waarborgen en onafhankelijk, volledig en onpartijdig onderzoek toe te staan in verband met berichten over martelingen en mishandelingen;
3. verzoekt de autoriteiten in Bisjkek het recht van Beknazarov om door een onpartijdige en bevoegde rechtbank te worden berecht te allen tijde te waarborgen;
4. verzoekt de Kirgizische regering de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in het gehele land te waarborgen overeenkomstig de nationale wetten en de internationale normen voor de mensenrechten, zoals vastgelegd in artikel 2 van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst;
5. verzoekt de Raad, de Commissie en de lidstaten hun bezorgdheid over de situatie van de mensenrechten in het land te uiten en druk uit te oefenen op de Kirgizische autoriteiten om de eerbiediging van de individuele en collectieve vrijheden te verbeteren;
6. erkent de rol die Kirghizstan heeft gespeeld bij de stabilisatie van de regio Centraal-Azië, maar verzoekt de autoriteiten in Bisjkek de bestrijding van het terrorisme niet als voorwendsel te gebruiken om de oppositie, mensenrechtenorganisaties en onafhankelijke media de kop in te drukken;
7. verzoekt de Commissie de TACIS-democratieprogramma's voor de republieken van Centraal-Azië voort te zetten om het maatschappelijk middenveld te ontwikkelen en te consolideren en de onafhankelijke media te steunen;
8. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de president, de regering en het parlement van Kirghizstan en de OVSE.

P5_TA(2002)0134

Mensenrechten: de zaak Hamma Hammami in Tunesië

Resolutie van het Europees Parlement over Tunesië

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de mensenrechten in Tunesië, inzonderheid die van 15 juni 2000 ⁽¹⁾ en 14 december 2000 ⁽²⁾,
- gelet op de conclusies van de speciale rapporteur over de vrijheid van meningsuiting en opvatting van de Commissie mensenrechten van de Verenigde Naties van maart 2000 met betrekking tot Tunesië,
- gelet op de Verklaring van Barcelona die op de Euromediterrane Conferentie van 27 en 28 november 1995 werd goedgekeurd en waarin het beginsel is vastgelegd waarop een gestructureerde dialoog tussen de Europese Unie en de mediterrane partnerlanden moet worden gebaseerd,
- gelet op de associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Tunesië van 17 juli 1995, gebaseerd op samenwerking en een politieke dialoog tussen de Europese Unie en Tunesië in een geest van partnerschap, inzonderheid artikel 2 inzake de wederzijdse verplichting tot naleving van de mensenrechten en de democratische beginselen,
- gelet op Verordening (EG) nr. 2698/2000 van de Raad van 27 november 2000 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/96 inzake financiële en technische maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van de economische en maatschappelijke structuren in het kader van het Europees-mediterrane partnerschap (MEDA) ⁽³⁾, met name het voorstel van de Commissie in haar mededeling aan de Raad met het oog op de ministersbijeenkomst in Valencia,

⁽¹⁾ PB C 67 van 1.3.2001, blz. 295.

⁽²⁾ PB C 232 van 17.8.2001, blz. 356.

⁽³⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 1.

Donderdag, 14 maart 2002

- A. overwegende dat de bevordering van de rechten van het individu, de democratie, de openbare vrijheden, de rechtsstaat en een goed overheidsbestuur een wezenlijk onderdeel vormt van de associatieovereenkomst EU-Tunesië en is gericht op het creëren van een reeks gedeelde waarden,
- B. overwegende dat Tunesië zijn toezeggingen heeft herhaald op de Associatieraad van 29 januari 2002,
- C. overwegende dat Hama Hammami, partijleider van de illegaal verklaarde Communistische Arbeiderspartij, alsmede Abdeljabar Madouri en Samir Taamallah, op 2 februari 2002 opnieuw voor het Gerecht van eerste aanleg in Tunis zijn gebracht, na zich gedurende vier jaar verborgen te hebben gehouden,
- D. verontrust over het verloop van dit proces, de belemmering van de verdediging in de uitoefening van haar rechten, de omstandigheden van gevangenhouding en de gezondheidstoestand van de medebeschuldigten,
- E. overwegende dat Tunesië zich overeenkomstig artikel 2 van de Associatieovereenkomst met de EU heeft verplicht tot het naleven van de mensenrechten,
1. dringt er bij de Tunesische autoriteiten op aan om ervoor te zorgen dat bij het proces de internationale rechtsnormen strikt in acht worden genomen, dat de verdachten een speciale behandeling genieten ter waarborging van hun veiligheid, hun gezondheid en hun recht op verdediging, eventueel leidend tot voorlopige invrijheidstelling;
2. verzoekt de Tunesische autoriteiten een einde te maken aan alle beperkingen van de mensenrechten en alle obstakels weg te nemen die een belemmering vormen voor het vrije verkeer, de vrijheid van meningsuiting, informatievoorziening en vereniging en het recht om politieke actief te zijn in een partij;
3. zegt zijn volledige steun toe aan alle Tunesiërs en de Tunesische verenigingen, organisaties en advocaten die zich inzetten voor de naleving van de rechtsbeginselen;
4. verzoekt de Commissie erop toe te zien dat de deelneming van onafhankelijke verenigingen aan het Euromediterrane programma (in het bijzonder het programma MEDA-democratie en alle programma's ter ondersteuning van het maatschappelijk middenveld) wordt gewaarborgd;
5. verzoekt zijn Interparlementaire delegatie voor de betrekkingen met de Maghreblanden en de Unie van de Arabische Maghreb een krachtiger standpunt in te nemen ten aanzien van de mensenrechten in Tunesië en met name dit proces op de voet te volgen;
6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie alsmede aan de regering en het parlement van Tunesië.

P5_TA(2002)0135

Sri Lanka

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Sri Lanka

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 mei 2000 over Sri Lanka⁽¹⁾,
- overwegende dat tussen de regering van de Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka en de „Liberation Tigers of Tamil Eelam” (LTTE) een staakt-het-vuren is overeengekomen dat op 23 februari 2002 is ingegaan,

⁽¹⁾ PB C 59 van 23.2.2001, blz. 278.